Dosar nr. 5r-1495/2025
4-25049331-12-5r-10042025

D E C I Z I E
În numele Legii

04 august 2025 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Ana-Maria Munteanu
În absența:
Petiționarului Serghei Palma
Agentului constatator Vasile Profire

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de petiționarul **Serghei Palma**, născut la *****, IDNP *****, cu domiciliul în *****, împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria/nr. DCA01 628410 din 30.03.2025, emisă de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Vasile Profire, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 9 unități convenționale, echivalentul sumei de 450 lei, instanța,

c o n s t a t ă:

La 30.03.2025, ora 13:38, agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Vasile Profire, a încheiat decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria/nr. DCA01 628410, prin care **Serghei Palma** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune cu amendă în mărime de 9 unități convenționale, echivalentul sumei de 450 lei, în acțiunile acestuia fiind reținut că aflându-se la volanul mijlocului de transport de model Volvo XC 90 cu n/î ***** a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, pct. 44, care prevede interzicerea intrării vehiculelor pe trotuare și pe pistele pentru pietoni.

În susținerea contestației petiționarul a invocat că la data de 30 martie 2025, ora 08:28 de către ofițerul de patrulare a INSP a IGP a fost întocmită decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator DCA01 628410 prin care a fost amendat cu 9 u.c., echivalentul la 450 lei.

Conform motivării agentului constatator, motivul sancționării a constituit faptul că a intrat pe trotuar pe unde se deplasau pietonii. După opinia agentului constatator acesta a comis contravenția de la art. 238 alin. (2) - Încălcarea regulilor de oprire și neacordarea de prioritate pietonilor și altor participant la traficul rutier și anume (2) Staționarea sau parcarea în locuri interzise, fapt ce nu corespunde realității. Nu consideră că este pasibil răspunderii

contravenționale pentru staționarea sau parcarea în locuri interzise, contravenție pentru care este stabilită sancțiune sub formă de amendă de la 18 la 30 de unități convenționale.

Nu este de acord din cele invocate din simplul considerent că, după constatările agentului constatator, cele relatate de el s-ar încadra în prevederile contravenției de la art. 239 alin. (1) Cod contravențional și anume, nerespectarea regulilor de circulație în zonele rezidențiale sau pietonale, care se sancționează cu amendă de la 3 la 6 unități convenționale cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

Prin urmare, în cazul întocmirii deciziei, trebuia să-i fie aplicată sancțiunea de jumătate din sancțiunea minimă, adică 1,5 unități convenționale, dar nici de cum cea invocată de agentul constatator.

Mai susține petiționarul că, agentul constatator l-a indus în eroare și i-a aplicat altă contravenție, pentru staționarea sau parcarea în locuri interzise, însă conform materialului probator nu se atestă acest fapt, fiind o eroare gravă a agentului constatator, pe care nu o acceptă. Indiferent de toate, agentul constatator i-a întocmit decizie.

Cu decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator DCA01 628410 din 30 martie 2025, nu este de acord și o consideră a fi una ilegală, aberantă, neîntemeiată și lipsită de probatoriu și suport juridic, din următoarele considerente: lipsa cel puțin a unei probe, pentru care a fost sancționat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială și imposibilitatea identificării concrete a locului unde a fost săvârșită contravenția.

În ce privește argumentul că decizia DCA01 628410 din 30 martie 2025 a fost întocmită în lipsa oricărei probe sau dovezi și fapta nu este prevăzută în partea specială menționează că, conform motivării agentului constatator, motivul sancționării a constituit faptul precum că a intrat pe trotuar, însă sancționarea este pentru faptul că a staționat sau a parcat în locuri interzise, fapt ce nu corespunde adevărului și contravine realității.

Respectiv, agentul constatator l-a sancționat pentru o faptă sau o contravenție care nu a fost săvârșită de către acesta.

Consideră că, scopul agentului constatator a fost de a-i aplica o pedeapsă mai aspră decât cea care i se cuvine, or, în cazul în care, agentul constatator era să fie obiectiv și corect, era să-i aplice amenda de la art. 239 alin. (1) Cod contravențional, care prevede pedeapsa minimă de 3 unități convenționale, adică. 150 lei.

Însă, în fapt, agentului constatator fiind subiectiv și având o părere prestabilită, i-a aplicat un alt articol din Codul contravențional, și anume 238 alin. (2) prin ce i-a mărit amenda care trebuie să o achite, la 450 lei.

În circumstanțele descrise supra solicită petiționarul admiterea contestației și anularea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator din 30 martie 2025.

În ședință de judecată *petiționarul* și *agentul constatator* nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin avizul de recepție anexate la dosar și prin extrasul din poșta electronică, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. De asemenea, instanța de judecată subliniază faptul că petiționarul atât în cadrul contestației cât și prin cererile din 08.05.2025 și 30.06.2025 a solicitat examinarea contestației în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând

cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citațiilor nu au fost semnalizate, iar participanții la proces au fost informați despre examinarea cauzei şi în temeiul art. 455 din Codul contravențional, s-a dispus examinarea în lipsa acestora, cu expedierea copiei de pe hotărâre.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.

Se reține că materialele cauzei transmise de către agentul constatator în adresa instanței, demonstrează că în speță nu a fost întocmit un proces verbal cu privire la contravenție, iar agentul constatator, examinând cauza contravențională a emis doar decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria/nr. DCA01 628410 din 30 martie 2025 în temeiul art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

Potrivit art. 446 Cod contravnțional, în cazul constatării unei fapte contravenţionale, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie: a) dacă răspunderea contravenţională a fost înlăturată conform art.201–311 ; b) în cazul emiterii de către procuror a ordonanţei de a refuza începerea urmăririi penale, de a înceta urmărirea penală din cauză că fapta constituie o contravenţie, precum şi în cazul liberării de răspundere penală a persoanei cu tragerea la răspundere contravenţională. În cazurile indicate, procurorul emite o ordonanţă motivată privind pornirea procesului cu privire la contravenţie, cu excepţia contravenției soluţionate în modul prevăzut la art.29 şi 311 ; c) **dacă fapta contravenţională a fost examinată în baza constatărilor personale ale agentului constatator**; d) în cazul contravenției flagrante; e) în cazul contravenției constatate la punctele de trecere a frontierei de stat, dacă persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional recunoaşte contravenţia săvârşită şi acceptă sancţiunea sub formă de amendă stabilită de agentul constatator, cu eliberarea chitanţei de încasare a amenzii conform art.447.

În ordinea celor menționate, luând în calcul practica Curții de Apel Chișinău (care indică asupra faptului că în cazul deciziilor emise de agenții constatatori, prima instanță are calitatea de instanță de recurs), instanța de judecată, pornind de la prevederile exprese ale art. 451^3 și 451^4 CC, tratează contestația formulată de **Serghei Palma** ca pe un recurs și o va examina în ordinea stabilită de articolele enunțate.

Se reține că potrivit prevederilor art. 451^4 din Codul contravențional recursul declarat se examinează de către un judecător conform capitolului VIII din titlul II cartea a doua, care se aplică în mod corespunzător, cu excepţiile prevăzute la prezentul capitol.

Art. 474 alin. (1) lit. k) al Codului contravențional stabilește că în decizia instanţei de recurs se va indica menţiunea că decizia este irevocabilă.

În ordinea celor menționate, pornind de la voința manifestată de legiuitor în normele precitate, instanța de judecată, în urma soluționării prezentei cauze contravenționale, va emite o decizie cu caracter irevocabil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, se reține că potrivit prevederilor art. 451^3 alin. (1) din Codul contravențional deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancţiunii, în instanţa de fond conform competenţei teritoriale.

Instanța de judecată reține că exercitarea unei căi de atac, este indisolubil legată de cunoașterea faptului emiterii actului producător de efecte juridice. Ori, ar fi alogic și contrar art.

6.1 și 6.3 lit. a) și b) din CEDO, să se îngrădească calea de atac, pe temei de nerespectare a termenului de exercitare a acesteia, în condițiile în care justițiabilul nici măcar nu cunoștea despre emiterea actului producător de efecte juridice.

Pornind de la cele menționate, aplicând direct (art. 4.2 din Constituție) art. 6.1 și 6.3 lit. a) și b) din CEDO, instanța de judecată consideră că, în speță, termenul de depunere a recursului, urmează a fi calculat din data aplicării sancţiunii, în cazul în care această acțiune a fost realizată în prezența persoanei acuzate contravențional, sau din data de cînd persoana respectivă a fost informată în mod corespunzător (în ordinea art. 382 alin. (7) Cod contravențioal) despre decizia agentului statului și despre sancțiunea aplicată.

Instanţa statuează că contestația împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DCA01 628410 din 30 martie 2025 a fost depusă de către petiționar la 02.04.2025 fiind înregistrat în cancelaria autorității constatatoare cu nr.2681, adică în cadrul termenului de 15 zile, prevăzut de art. 451^3 alin. (1) din Codul contravențional.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243, se constată și se examinează de poliţie.

În conformitate cu prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994*).

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu seria/nr. DCA01 628410 din 30 martie 2025.

Sub aspectul legalității deciziei adoptate, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 451^{1-2} al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea actului, la fel prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

La caz, instanța de judecată reține că potrivit art. 451^{1} alin. (1) Cod contravențional, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenţie, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie dacă sînt întrunite cumulativ următoarele condiţii: a) contravenţia poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator **şi nu necesită acumulare de probe**; b) **persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei, şi recunoaşte săvîrşirea contravenţiei**; c) examinarea contravenţiei şi aplicarea sancţiunii ţin de competenţa agentului constatator; d) contravenţia nu este pasibilă de sancţiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art.439^{7}.(2) În cazul săvîrşirii contravenţiei de către un minor, procedura simplificată poate fi aplicată doar în condiţiile asistării acestuia de către reprezentantul său legal.(3) **În cazul tragerii la răspundere contravenţională în condiţiile alin.(1), agentul constatator va emite o decizie prin care va aplica o sancţiune egală cu o doime din minimumul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută în partea specială a cărţii întîi.**

Totodată, potrivit art. 451^{2} alin.(1) Cod contravențional, decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator este un document executoriu, care va include: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul întocmirii deciziei; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă, numărul legitimației sau al unui alt act care stabilește identitatea acestuia; c) numele, prenumele, domiciliul şi/sau reşedinţa, datele din buletinul de identitate al persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice – denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul, timpul şi circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, identitatea victimei, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa contravenientului, precum şi a reprezentantului legal al minorului a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387 ale prezentului cod, precum şi a consecinţelor examinării contravenţiei în procedură simplificată; g) declaraţia contravenientului despre recunoaşterea săvîrşirii contravenţiei şi acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului. (2) În decizia privind examinarea contravenţiei nu se admit rectificări, adăugiri şi alte modificări. În cazul necesităţii unor astfel de acţiuni, se emite o nouă decizie în care se face consemnarea respectivă. (5) Partea rezolutivă a deciziei va cuprinde: încadrarea juridică a faptei contravenţionale, decizia agentului constatator de sancţionare a contravenientului, contul de virament al instituţiei bancare la care se va transfera valoarea amenzii, calea de contestare. (6) Decizia se semnează de către agentul constatator şi contravenient şi se înmînează o copie contravenientului şi victimei, dacă există.

Instanța de judecată reține că decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator a fost întocmită cu respectarea prevederilor legale, or, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional a recunoscut comiterea contravenției fapt consemnat prin semnătură la rubrica 9 din decizie.

Or, odată ce este acordul făptuitorului că este de acord, este evident că acesta a acceptat constatările agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției sale și a recunoscut vina de săvârșirea contravenției.

De asemenea, art. 451^3 alin. (3) Cod contravențional, menționează că deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri: a) nu au fost respectate dispoziţiile privind competenţa materială; b) contravenientul a fost sancţionat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărţii întâi; c) s-au aplicat sancţiuni în alte limite decît cele prevăzute de partea specială a cărţii întâi; d) în decizia agentului constatator nu au fost consemnate menţiunile de la art.451^2 alin. (1). Dispoziţiile art.445 se aplică în mod corespunzător.

În acest context, examinând materialele cauzei, instanța de judecată denotă că, argumentele petiționarului precum că a fost sancţionat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărţii întâi și că i s-a aplicat sancţiunea în alte limite decît cele prevăzute de partea specială a cărţii întâi, vor fi respinse ca fiind pur formale, or, potrivit pct. 7 din Regulamentul Circulației Rutiere prin *zonă rezidențială* se înțelege ca fiind o zonă dintr-o localitate unde se aplică condiţii speciale de circulaţie, avînd intrările şi ieşirile semnalizate prin indicatoarele 5.54, 5.55.

Totodată, *zona pietonală* reprezintă perimetrul care cuprinde una sau mai multe străzi rezervate circulaţiei pietonilor, unde accesul vehiculelor este supus unor condiţii speciale de circulaţie, avînd intrările şi ieşirile semnalizate prin indicatoarele 5.57.1, 5.57.2.

Cu toate acestea, agentul constatator a reținut în acțiunile petiționarului parcarea automobilului pe trotuar, așadar, instanța reține că, potrivit pct. 7 din Regulamentul Circulației Rutiere, *trotuarul* reprezintă elementul drumului destinat circulației pietonilor care se află în imediata apropiere de partea carosabilă sau este separat de el cu o zonă verde, așadar, instanța de judecată stabilește faptul că, agentul constatator corect a calificat acțiunile făptuitorului și le-a încadrat potrivit art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

În aceiași ordine de idei, instanța de judecată remarcă faptul că art. 238 alin. (2) Cod contravențional, stabilește o pedeapsă de la 18 la 30 de unităţi convenţionale, astfel, raportat la art.451^1 alin. (3) Cod contravențional, instanța constată că, agentul constatator corect a aplicat sancțiunea, aceasta reprezentând o doime din sancțiunea minimă prevăzută de norma legală.

Astfel, instanța reține că, recursul depus nu face referire nici la unul din temeiurile prevăzute de norma legală, care i-ar da dreptul recurentul să conteste decizia, iar din conținutul acesteia, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator a respectat prevederile legale la întocmirea acesteia. Cât privește argumentele invocate de către recurent, instanța de judecată urmează a le aprecia critic, or acelea puteau servi la verificarea legalității acțiunilor agentului constatator doar în cazul în care ultimul ar fi examinat cauza în procedură generală, în timp ce în speță, cum a fost menționat supra, este vorba de o procedură simplificată în care învinuitul și-a recunoscut vina, a solicitat expres ca cauza să fie examinată în procedură simplificată, pentru a beneficia de o sancțiune redusă, de care și a beneficiat fiindu-i aplicată ½ din sancțiunea minimă prevăzută la acest articol.

În conformitate cu art. 425 alin. alin. (1) şi (3) din Codul contravenţional, probele reprezintă elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenţei sau a inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cu privire la acestea în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi în baza legii.

Conform art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Prin urmare, ținând cont de cele menționate supra, având în vedere că decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01 628410 din 30 martie 2025, a fost emisă de către agentul constatator cu respectarea prevederilor art. 451^1 și art. 451^2 Cod Contravențional, instanța de judecată găsește de cuviință să adopte o soluție prin care va respinge recursul ca neîntemeiat, or, **Serghei Palma** legitim și întemeiat a fost găsit vinovat de comiterea faptei incriminate.

Pentru aceste motive, conducându-se de prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), (11); 451^1-451^4; 465-474 Cod Contravențional, instanța de recurs, –

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de cet. **Serghei Palma** împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. DCA01 628410 din 30 martie 2025, emisă de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Vasile Profire, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în mărime de 9 unități convenționale, echivalentul sumei de 450 lei, ca fiind neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**